

Sol Picó: «Qui balla els seus mals espanta»

La ballarina diu que «estem massa desconnectats del cos»

Sense música, els nostres dies sonarien pitjor. Per celebrar-la i per reconèixer la gran importància que té no només per als músics sinó, per a tothom, L'Acadèmia Catalana de la Música (<http://academiamusica.cat/>) ha volgut celebrar el Dia Mundial de la Música convidant la ballarina i coreògrafa Sol Picó (<https://www.solpico.com/la-companyia/la-companyia-sol-pico/>) (Alcoi, 1967), creadora de més de 30 espectacles i Premi Nacional de Dansa, a fer una xerrada ballada. Mentre explicava i demostrava tot el que es pot dir amb el cos, he anat rumiant preguntes que li he fet quan ha baixat de l'escenari.

Foto: Arxiu Personal

Mentre et veia ballar pensava en com oblidem el cos: arriba el punt en què només és un cotxe que ens porta als llocs.

A la societat en què vivim el cos està absolutament desvaloritzat. Estem massa desconnectats del cos: el cap va per un cantó i el cos, per un altre.

Què hi perdem?

Fer-lo funcionar bé. El cos té moltes possibilitats, i no només per ballar, sinó per la vida quotidiana. Quan ets jove no te n'adones, però a poc a poc vas veient que necessita una reestructuració constant: va agafant males posicions, hàbits que li fan mal. I l'has d'anar recol·locant perquè la teva estructura òssia es mantingui bé.

És escoltar el cos?

Quan veus que alguna part et fa mal o t'està fallant, no ho pots ignorar, perquè t'està avisant d'alguna cosa. Però tampoc cal escoltar-lo excessivament: "Em fa mal l'ungla, paro". Primer, s'ha de tenir la consciència, i a partir d'això, en alguns moments l'escoltes més que d'altres.

A vegades no recordo que tinc el cos fins que em fa mal l'esquena perquè tinc una contractura.

Per això abans n'has de tenir la consciència. Perquè aquesta contractura t'està dient que fa dies que estàs fent coses que no estan bé. I no t'ho pots ni imaginar d'on et ve: des de com seus, la manera com camines, com agafes coses, com tecleges. I es va acumulant. La consciència del cos hauria de ser obligatòria a les escoles. Que sàpiguen on és el fèmur, l'omòplat, el gluti. El que fan d'esport és un xurro. No és només córrer per córrer i fer resistència, és fer exercici de debò. Ho veig amb el meu fill.

Quants anys té?

Tretze. A l'escola la gimnàstia és secundària, i hauria de ser ultraimportant. L'exercici s'hauria d'imposar com les matemàtiques.

Els nens cada vegada estan més quiets.

La pantalla és la seva finestra al món i és el que fa que estiguin hores i hores asseguts i tinguin obesitat, entre altres coses. Per això és important que l'escola torni al cos.

A pàrvuls sí que es mouen, però com més gran ets, més cap al cap va l'educació.

A la vida i a l'escola hi ha una desconexió total entre el cap i el cos.

Creus que ets més feliç si estàs més connectada al cos?

Sí, a dins del cos hi ha el cor, l'ànima, i s'han de bellugar. Hi ha exercicis per moure el cor. Els òrgans s'han de moure, els has de posar boca avall.

Què passa si no ho fas?

Que el cos no es greixa.

Com et cuides el cos?

L'hauria de cuidar una mica més. Tinc una disciplina física diària: vaig a un espai que tinc al Poble Sec, La Piconera (<https://www.solpico.com/la-piconera/>), i entreno tres o quatre hores màxim. Tot i que amb l'edat no em calen tantes hores. Els processos de creació sí que són de sis o set hores.

Com canvia amb l'edat la relació amb el cos?

Està més entrenat. Per escalfar-me estic menys temps que abans, perquè també m'hi dedico cada dia, eh? Si estigués una setmana sense fer res, necessitaria una hora o dues d'escalfament. El cos sé per on va, què ha de fer. El tinc molt disposat.

M'ha impressionat la força amb què balles.

Abans ballava amb més potència però mentre ballava no pensava, ara sí, perquè vaig tenir una lesió molt greu: em vaig trencar el genoll, i freno una mica. Tot i que no he treballat mai amb alertes, he estat un animal.

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=g8MVL_pXybs

Hi ha espectacles en què vas amb mocador a cegues. Per què t'entregues a la foscor?

Perquè m'agrada no saber què hi ha. Soc molt cagona amb pel·lícules de por i assassins i tot això jo, però després m'agraden els reptes. La foscor m'excita.

Quina música escoltes?

De petita ballava pels passadissos de casa amb la música del telediari. I ma mare: "Marisol, fes el favor!". Ella també era mig artista.

Ballava?

No, cantava molt bé. Es va morir molt jove, als 40 anys. Si estigués viva, seria la típica velleta que estaria mirant-me tot el rato i acompanyant-me. La música que escolto ara: m'agrada tota. Vaig d'un contemporani abstracte minimalista a un fado a una peça romàntica al jazz més estrany a la salsa. Tinc una mica d'amor pels boleros, perquè al meu pare li agradaven molt.

Com més grans ens fem més vergonya ens fa cantar, dibuixar i ballar.

El judici és castrador. El sentiment de fer el ridícul el tenim arrelat. I està bé que hi sigui, però cal treballar-lo.

Igual que qui canta els seus mals espanta, qui balla, també?

I tant! Qui balla els seus mals espanta. Moure't és com una batedora, vas movent la pell, la musculatura, l'os, els òrgans i el cos es recol·loca, és una cosa física. Hi ha un exercici que és moure't durant molt de temps sense pensar en res.

Pensem massa i ens deixem anar poc.

Sí, amb aquesta tècnica japonesa fa que et moguis sense pujar-ho al coco. Mínim vint minuts. Des de la pelvis.

Cada matí ho hauria de fer.

Sí, vint minuts. Entres en un globus, no penses en res, el que et vingui de pensament ho deixes anar, no t'estanques i hi ha molta gent que ho fa només aixecar-se. Apunta-t'ho.

* El documental *Amb el cor al genoll*, que recorre la vida de la ballarina, s'estrenarà a la Filmoteca de Barcelona el 15 d'octubre.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=1FXDGj4r2bY>